

Cesta kamene mariánského sloupu

Jaká je cesta kamene mariánského sloupu ? Zázračná.

Kam jde tato cesta ? Do nitra, do středu prožívání smyslu života těch, kteří se jí dotknou, kteří na ní udělají pár kroků.

Uplynulo 11 let od chvíle, kdy mne Společnost pro obnovu mariánského sloupu oslovila, abych začal pracovat na kopii tohoto barokního monumentu, stávajícího do roku 1918 ve středu Prahy. Osm let uplynulo od chvíle, kdy jsem mohl tesat tvář sochy Panny Marie, sedm let od doby, kdy jsme se vypravili do Indie pro šestimetrový kámen na dřík sloupu. A dnes jsme znovu na cestě.

30. dubna 2008 jsme se ve třech vypravili tesat další díl mariánského sloupu. Petr, Hynek, Tomáš. Odjeli jsme do italského Vitorchiana. Lidé zde žijí na pískovci. Po základu a vrcholu z českého kamene, po světovém kameni z Indie, by tento materiál mohl tvořit střed sloupu – kámen z Evropy. Italské Vitorchiano leží na polovině cesty mezi Římem a Assisi, tak jsem to poznal, když jsem v loňském roce putoval touto krajinou a hledal vhodný materiál. Hledal jsem jej zde proto, že mě společenství Lazariánů slíbilo podporu, chtěli pomoci.

Před osmi roky, když jsem tesal tvář sochy Panny Marie, jsem si zapsal pár slov, která jsem slyšel, přestože sochař se sochou je při práci sám.

„Postavte sloup. Postavte jej z naděje. Postavte jej jako sloup Marie Panny, Mé Matky.

Postavte jej zadarmo, každý ať pracuje bez odměny, s nadějí, se štěstím v srdci ...“

Tenkrát jsem si ta slova zapsal a nyní chci první část říci nahlas, protože vidím, že se dějí.

Odjeli jsme do Vitorchiana. Tři kubické metry kamene na střední část sloupu nám chce prostřednictvím starosty věnovat toto italské město, chceme jej opracovat zdarma. Bydlíme a jíme zdarma ve zdejší klášterě sester Trapistek, dopravu osob, náradí a kamene do Čech nám věnuje řád Lazariánů.

Není vše jednoduché, ale těchto pár řádek mohu psát s nadějí zde ve Vitorchianu. Mohu je psát, protože cesta obnovy mariánského sloupu je zázračná. Dnes to vím. Ptal jsem se moudrého duchovního člověka na radu před touto cestou a ten mi odpověděl :

Vyprávěj tento příběh, mluv o něm.

Je to dopis, poděkování, všem, kteří jsou zde, doma a nebo se s kamenem sloupu někdy potkají.

Petr Váňa, 4. května 2008, Vitorchiano